

EMEKÇİLERİN SEFERBERLİĞİ İÇİN BAĞIMSIZ CUMHURBAŞKANI ADAYI ÇETİN EREN'DEN AMED'İN MAHPUS BELEDİYE BAŞKANINA MEKTUP

ÇETİN EREN

EMEKÇİLERİN SEFERBERLİĞİ İÇİN
BAĞIMSIZ CUMHURBAŞKANI ADAYI

Sevgili Gültan Kışanak,

Size 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde yazıyorum. Fransız Devrimi'nden Kürdistan'ın dört parçasındaki başkaldırlara kadınlar özgürlük mücadelesinin en ön safında yer aldı. Sarsılmaz denilen tahtları cesaretleriyle onlar yıktı. "Kurulmaz, savunulamaz!" denilen yönetimleri dirayetleriyle onlar kurdu, onlar savundu. Ne mutlu size: Siz de bağlanmışlığınızla, kararlılığınız ve fedakarlığınızla bu tarihsel mücadelenin içindesiniz. İlk günden beri 12 Eylül Rejimi'ne karşı duruyorsunuz. Yaşam öykünüzse bir halkın boyun eğmeme tarihiyle örülü.

2009 - 2014 arası dönemde Barış ve Demokrasi Partisi eşbaşkanı olduğunuz için de yazıyorum size. "Çökertme harekâtı"nın, Roboski'de katliamın, tutuklama saldırılarının yükseltildiği bir dönemde eş başkandınız. Partinizin bir dizi kampanyasını, mensubu bulunduğum hareketle birlikte ben de destekledim. Bu kampanyalar emekçi ve ezilen hareketinin önünü açmıştı.

2010'da hakim sınıfı içindeki çatışma büyüyordu. Odağında anayasa değişikliği referandumu vardı. Çatışmanın iki tarafı da BDP'ye yükleniyordu. Bir taraf, " 'Evet', demezsen askeri vesayet rejiminin vebali omuzlarında!" diye bastırırken diğer taraf " 'Hayır' demezsen hükümetin önünü açarsın." diye sıkıştırıyordu. Ama her iki taraf da "Bizi desteklemezsen yok olursun!" diye aba altından sopa gösteriyordu. O zaman da bugüne benzer biçimde on binin üzerinde BDP'li tutsaktı. Vekiller dışarıdaydı çünkü Kılıçdaroğlu dokunulmazlıkların kaldırılmasına henüz "Evet!" dememişti. BDP, tehditlere kulak asmadı. Referandumda Erdoğan'a da rakiplerine de destek vermedi. Sonuç Erdoğan'ın da rakiplerinin de zayıflaması oldu. Güçlenen BDP ve sonrasında kurulan Emek Demokrasi ve Özgürlük Bloku oldu. Emekçilerin bağımsız hareketine duyulan güven 2013 Gezi Ayaklanması'nın yolunu döşedi.

2014'te yerel seçimler vardı. Erdoğan'ın rakipleri BDP'yi yine kendi hesaplarının bir parçası yapmak istediler. "Tatava yapma bas geç!" diyerek BDP'nin İstanbul'da, Ankara'da aday göstermesine engel olmaya çalıştı. "Oyları bölüyorsunuz!" demagojisine kulak asmadınız. İyi de yaptınız. Başka türlü bir başkaldırıyla Kobane kuşatmasını bitirmek mümkün olmazdı. Başka türlü 7 Haziran zaferi de kazanılmazdı. Sizin, Figen Yüksekdağ'ın, Sebahat Tuncel'in ve diğer HDP'lilerin siyasi rehine olarak zindanda tutulmanızın nedeni de Erdoğan'ın yenilgisini mümkün kılan siyasi tercihleriniz değil mi zaten?

Bugün çok daha zorlu ama fırsatlarla dolu bir dönemin içindeyiz. Erdoğan dün zayıftı, bugün daha da zayıf. Rejimin temelleri o zaman çatırdıyordu, şimdi ise işler hiçbir yanı kalmadı. 12 Eylül'ün en karanlık döneminden geçiyoruz, HDP üzerindeki baskılar hiç bu denli yoğun olmadı. Ama baskılar HDP'ye yönelik desteği azaltmadı, tersine arttırdı. Sadece hükümet değil Erdoğan'ın rakibi sözde muhalefet partileri de yıprandılar, inandırıcılıklarını yitirdiler. Seçim sürecinde öne geçmek için HDP'nin tabanının desteğine muhtaçlar. Bizlerin tercihleri, hareketi yahut hareketsizliği hiçbir zaman bu kadar belirleyici olmamıştı.

Karşımızda bir ayağı çukurda duran bir hükümet olduğuna göre bir yol ayrımındayız. Ya bu hükümeti emekçilerin ve ezilenlerin gücüyle süpüreceğiz. Ya da onun ömrünü uzatacağız.

Hükümetin ömrünü uzatmanın yolu belli: Onun silik kopyalarına, 12 Eylülcü rakiplerine destek vermek. Erdoğan'dan kurtulmak için bu mızımız, sermaye muhalefetini desteklemeyi şart koşmak can çekişen hükümete atılacak can simididir. Emekçilere ve başta Kürdler olmak üzere tüm ezilenlere

“Güçsüzsünüz, hiçbir şeyi değiştiremezsiniz. Sizi ancak sermaye partileri kurtarabilir.” demekten başka bir anlama gelmez. Daha da kötüsü sermaye partilerini desteklemek, HDP’ye yönelik kapatma davasına ses çıkarmamak, Erdoğan’ın üçüncü kez cumhurbaşkanı adayı olmasını sineye çekmek, seçim kanununun uygulanmasını kabullenmek, OHAL’e karşı mücadele etmemek anlamına gelir.

Hlbûki Erdoğan’ın tüm bu hamleleri 14 Mayıs’ın provalarıdır. Bu hamlelere “nasılsa bizim desteklediğimiz aday kazanacak!” diyerek ses çıkarmayanlar kaderlerini aslında sandığa da değil Erdoğan’ın iki dudağından çıkacak söze bağlıyorlar.

Hükümetten kurtulmanın yolu da belli: Bir emekçi seferberliği. Bu emekçi seferberliği elbette gücünü YSK’nın ilan ettiği sonuçlardan değil emekçilerin ve ezilenlerin kitlesel eylemlerinden alacak. Ama sandıkta rengini, bağımsız tutumunu ve gücünü gösteremeyen bir hareketin böyle bir seferberliği örmesi de mümkün değil. Tersine ancak sandıkta kendi farkını ortaya koyan bir hareketin emekçilerin özgüvenini artırıp onlara harekete geçireceğini de biliyoruz. 2012 Aralık’ında, 2013 Haziran’ında, 2014 Ekim’inde bunu kendi deneyimlerimizle yaşadık.

Hükümetten emekçilerin ve ezilenlerin lehine bir çözümle kurtulmak isteyenler seçimlerde emekçilere düzen partilerinden bağımsız bir seçenek sunmalı. Bu hepimizin ortak sorumluluğu.

Sizin zindanda takip etme imkânınız elbette yok ama 2022 Ağustos’undan beri “Bu sorumluluğu birlikte üstlenelim!” çağrısını yükseltenlerdenim. İşçinin, Kürd’ün, kadının yanındayım diyen tüm kesimlere toplantı davetiyeleri götürülenlerden biri de benim. Çağrımızda “Gelin düzen partilerine hiçbir koşulda, hiçbir turda destek vermeyecek bir aday çıkaralım.” diyorduk. Ne yazık ki çağrımız çoğunlukla yanıtız kaldı. Sadece iki akım, Köz ve Enternasyonal Komünist İşçi Birliği, bu sorumluluğu üstlendi, “Emekçilerin Seferberliği İçin Bağımsız Aday” çağrısını yükseltti. Ben de bu çağrıyı yükseltenlerin sözcüsü olarak cumhurbaşkanı adayı oldum.

Cumhurbaşkanı adayı denince akla benim değil, haklı olarak sizin isminiz geldiği için de yazıyorum size. “Emekçilerin ve tüm ezilenlerin sesini yükseltmek için adayım” Bu sözlerin sizin ağzınızdan çıkmasının yaratacağı etkinin çok daha büyük olacağını, sizin çok daha etkili bir cumhurbaşkanı adayı olacağınızı söylemeye gerek bile yok. Gönül ister ki “Düzen partilerine hiçbir turda oy yok!” deme sorumluluğunu üstlenecek başka bir aday çıksın, biz de vargücümüzle onu destekleyelim. Sadece gönlümüzle değil, tüm bilincimiz ve siyasi kararlılığımızla istiyoruz bunu.

Doğru olanı kaç kişinin yanınızda durduğuna bakmadan savunma cesaretine sahip olduğunuzu bildiğim için de yazıyorum size. Biz de öyle yapıyoruz. Aralık ayının başından beri İstanbul’da, İzmir’de, Bursa’da, Ankara’da emekçi mahallelerinde, atölyelerde “Hükümeti Süpürmek İçin Düzen Partilerinden Bağımsız Adayı Destekleyelim!” çağrısını yükseltiyoruz.

Sadece düzenin değil emekçi hareketi içindeki akımların tecride karşı mücadele ettiğimize göre düzenin vargücüyü tecrit etmeye çalıştığı siyasi tutsakları sizin şahsınızda yürüttüğümüz seçim çalışması hakkında bilgilendirmek istedim. Tecride karşı onurlu ve başeğmeyen duruşunuz ortak ve farklı görüşlerimizden bağımsız hepimiz için bir güç kaynağı.

8 Mart 1917’de kadın fabrika işçileri çarın tahtını yerle bir etmişlerdi. O günden beri “halkların nasırlı yumruğu”nun nelere kadir olduğunu biz biliyoruz. Bugünün çar taslakları da mutlaka yaşayarak görecekler. Bu tecrit tüm düzenleriyle birlikte yerle yeksan olacak. Yeter ki emekçilerin ve ezilenlerin mücadelesinin önünü açalım.

Dünya Kadınlar Gününüz Kutlu Olsun!

Selam ve saygıyla,

Çetin

TUTUKLU HDP’Lİ VEKİLLER VE BELEDİYE BAŞKANLARI SERBEST BIRAKILSIN!